

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrť leta 80 kr. — Naročnina se pošilja opravnštvu v dijaškem semenišču (Knabenseminar.) — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamesne liste prodaja knjigar Novak na velikem trgu po 5 kr. — Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za ozvanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vabilo.

Vsi prečastiti udje kat. tiskovnega društva se uljudno vabijo na občni zbor, ki bo de 27. apr. t. l. ob 10. uri predpoldnem v dvorani slov. čitalnice v Mariboru zboroval. Volil se bo nov odbor, govorilo o tem, kako bi se prihranjeni denar v smislu društva na prid slovenskega ljudstva obrnil.

Dr. Jan. Križanič,
predsednik.

Nekoliko drobtinic djanske jednakopravnosti Slovincem.

Tu pa tam začelo je se godrnjati pri nas, češ, da nam naši državni poslanci, za čijih izvolitev smo veliko pretrpeli, ničesar ne priborijo gledě na djansko izpeljavo narodnih naših potreboč in zahtev. Godrnjanja ne moremo po vsem grajati. Saj vemo, kako težko lačen čaka na obed. Toda odobriti ga tudi ne moremo in tudi nikakor nečemo. Potrpenja nam je treba. Zadovoljiti se nam je z majhnimi uspehi, to pa tem bolje, ako vidimo, da služijo kot podlaga in pogoj bodočej popolnej zmagi. S tem pa ni rečeno, da bi le za las prenehali naglašati svojih zahtev. Trkati in tirjati moramo še trdneje, dokler ne proderemo do vsestranske narodne jednakopravnosti.

Slovenski poslanci držijo se trdno še dende-nešnji tega, kar je naš narod zahteval kot pogoj svojega obstanka in napredka uže l. 1848 in l. 1861, namreč: popolno praktično izvršitev narodne jednakopravnosti za Slovence, tedaj uvedenje slovenskega jezika v šole in urade. L. 1873 izvolili smo v državni zbor 9 poslancev. Opravili niso nič. Njihovim besedam so se nemški liberalci ravno tako posmehovali, kakor govorom prejšnjih poslancev. Liberalni ministri bili so pa gluhi ali so vse metali pod klop. Predlanskim smo izvolili 14. poslancev. Ti so se pridružili nemškim konservativcem, ki se vrstijo okolo grofa Hohenwarta, ter se zvezali s českimi in poljskimi poslanci v to svrho, da potisnejo nem-

ško-liberalne ustavake v manjšino. Sprva je to prav rodo šlo. Zmagovali so le s peščico glasov. Toda v teku dveh let utrdili so se tako in vsestranski porazumeli, da imajo vselej gotovo večino. Naših 14 poslancev je vrlo pripomagalo. Nikoli se niso izneverili večini tako, da bi jo bili v nevarnost spravili. In to je bilo modro ter je vsega priznanja in hvale vredno. Le pomislimo, kaj bi se zgodilo, ko bi trmoglavo hoteli hoditi svojo pot in glasovati zoper ministerstvo grof Taaffejevo, ker jim to vseh želja precej ne izpolni? No 14 jih je. Ko bi izneverivši se avtonomističnej večini potegnoli z nemškimi liberalci, zgubili bi prvi 14 glasov, a drugi pridobili 14. To dela razložek 28 glasov. Nasledek temu bi bil, da bi pomagali najzagriženejšim našim sovražnikom do zmage. Minister Taaffe bi ali odstopil ali razpustil državni zbor in s silnim pritiskom vladinim pomagal nemškej liberalnej stranki do popolne zmage. Prišli bi zopet pod nemško-liberalni kap! Takšna politika bila bi pravi politični greh! Podobni postali bi naši poslanci tistej babi, ki je v svojej nevolji, da njej je kokoš vsaki dan le po eno jajce znesla, zarezala kuri vrat, češ, da bo sedaj vsa jajca naenkrat dobila.

Hvala Bogu, takšni politikarji naši poslanci niso bili in tudi ne bodo. Oni so iskali najprej močnih zaveznikov. Našli jih so in sedaj se jih trdno držijo. Vsak moder Slovenec jim more in mora prav dati. Kajti ob enem držijo nasprotnike v manjšini pa tudi svojo stališče krepijo in za svoje volilce, za slovensko ljudstvo, marsikaj dosežejo, česar bi drugače doseči nikedar ne mogli. Lani sprejela je zbornica resolucijo dr. Vošnjakovo: naj se uvede slovenski jezik v učiteljišča (preparandije) in srednje šole (gimnazije in realke) na Slovenskem. Naučni minister je vsled tega prisiljen bil premišljevat, kako bo temu ustrezal. Vprašal je našega rojaka, iz Maribora od nemčurjev Brantstetterja in Seidla izgnanega, g. profesorja Šumana, naj mu izdela načrt, kako bi se dala izvršiti omenjena resolucija. G. profesor je sestavil res izvrstno in temeljito pre-

mišljeno in modro nasnovano spomenico, ki je bila od g. ministra pohvalno sprejeta. Poslanci dr. Tonkli, Nabergoj in dr. Vitezič so se posebič potegovali za nas, a naposled vsi poslanci po g. vitezu Schneid-Treuenfeldu tirjali od ministra dr. Pražaka pomoči zoper sodnije, ki nečejo slovenskih vlog sprejemati. Sedaj čujemo, da izide kmalu okrožnica, ki bode sprejemanje slovenskih vlog zaukaževala, a g. minister Konrad je prvo drobtinico djanske enakopravnosti Slovincem nadrobil. V dokaz navajamo sledeči najnovejši njegov ukaz.

Dne 1. aprila 1881 štev. 2178 je naučni minister baron Konrad-Eibesfeld, gojenec slovenskega pisatelja dr. Murka, zaukazal vpeljati slovenščino kot učni jezik za nekatere predmete v ljubljanskem pripravnišči za ljudske učitelje in učiteljice tako-le: 1. v slovenščini se ima podučevati: a) v moškem oddelku: veronauk, slovenski jezik, matematika geometrično risanje, naravoslovje, sadjerejstvo in metodika, b) na ženskem oddelku: veronauk, slovenski jezik, aritmetika, geometrično oblikoslovje, ženska ročna dela in metodika. 2. Vsi drugi predmeti podučevati se imajo v nemškem jeziku, 3. Pri poduku v petji rabiti se imajo nemške in slovenski pesni, 4. Pri vseh predmetih se ima ozir jemati na nemška in slovenska imena ali terminologijo; ravno tako se ima ozir jemati v praktičnih vajah in pismenih nalogah na oba deželna jezika. Ta naredba stopiti ima v moč s pričetkom prihodnjega šolskega leta 1881/82.

To je prva drobtinica djanske ravnopravnosti dane Slovincem. Sprejmemo jo z veseljem proti temu, da nam postane prvi korak in stopnica do popolne enakopravnosti. Najprvlje želimo podobnega zaukaza za učiteljišče v Mariboru!

Slovenskim svojim poslancem pa smo dolžni obraniti vse zaupanje, čast in hvalo!

Govor poslanca barona Goedelna za polajšanje gruntnega davka na Štajerskem.

II. Dobro sprevidim, da vlada stori kolikor le mogoče, da bremena olajša onim posestnikom, ki dobijo sedaj večji gruntni davek. Zlasti povdarja, da bo ozir jemala na uspeh pri reklamacijah. Prav in dobro. Vendar ta uspeh je še neznan. Ako pa obveljajo g. Schauptovi nasveti, tedaj vemo, za koliko se bremena olajšajo štajerskim posestnikom pri gozdih, planinah, pašnikih in travnikih. Zato sem prisiljen glasovati za te nasvete. Vendar gledé na želje, koristi in potrebe svojih volilcev, ki so v ogromnem številu vinogradarji, prosim tudi tem olajšav dovoliti. Neizmerno potrebni jih so. Čisti prihodek štajerskih vinogradov je previsoko vcenjen. V mariborskem okraji bode vinogradom, ki so v II. vrsti, davek pozvišan do

blizu 300%. Po starem katastru je plačati dače 11 fl., sedaj 32 fl. Ena joha da poprek le 2 štrtinjaka mošta. Od preše prodani štrtinjak velja 40 fl. Joha daje tedaj 80 fl. dohodka. Temu je treba 63 fl. potroškov odšteti. Ostane toraj čistega dohodka ne 42 fl. ali 44 fl., ampak 17 fl. No, in kde so pa nesreče po toči, mrazovih, nalivih, plazih itd.?

Res obžalovanja vredni so naši vinogradarji, da so jih cenilne okrajne in deželne komisije tako grozno visoko vcenile. V drugih deželah so možje veliko bolj modro vcenjevali. V Krškem na Kranjskem je I. razred nastavljen na 20 fl. 50 kr., II. na 15 fl. 50 kr. in III. na 11 fl. 50 kr. V Mariboru pa kaže I. razred 42 fl., v Ptuji 44 fl., v Ljutomeru 38 fl. 50 kr. V Gorici ima I. oddelek v I. razredu 25 fl., v II. 16 fl., v III. 9 fl. Ravno tam v II. oddelku kaže I. razred 25 fl., II. 20 fl., III. 14 fl. V Kopru v Istriji, kder izvrstni „Refoško“ zori, odmerjenih je za I. razred 20 fl., za II. 15 fl. 50 kr., za III. 11 fl. 50 kr., v Primorskem Jeseni I. 21 fl., II. 15 fl., III. 10 fl., v Spljetu v Dalmaciji, kder se prideluje dobra kapljica „Vugavska“ I. 14 fl. 50 kr., II. 11 fl. 50 kr. in III. 8 fl. 50 kr. blizu Dobrovnika I. 9 fl., II. 6 fl. III. 4 fl., blizu Zadra I. 9 fl., II. 5 fl. 30 kr., III. 4 fl. Tako nizko vcenjeni so vinogradi, o katerih ves svet zna, da rodijo izvrstnih vin, a pri nas so tarife tako neprimerno visoko nastavljene!

Slavna gospoda, iz povedanega je dovolj jasno, kako neugodna da je nova vcenitva štajerskim vinogradarjem. Zatoraj prosim, blagovolite na to ozir vzeti in sprejeti Schauptov predlog, kakor ga jaz slavnej zbornici štajerskim vinogradarjem na korist prena-rejenegana svetujem: za Štajersko seznižajo tarife pri travnikih za 5%, pri pašnikih in planinah za 5% pri gozdih in vinogradih pa za 20%.

Tako je naš poslanec g. baron Goedel javno govoril in pokazal, da mu je veliko več mar za koristi svojih volilcev, kakor pa liberalnim kričaćem, ki so celo nevoljo novega gruntnega predelavanja zakrivili in nas po previsokih vcenitvah spravili v nesrečo, iz katere še nam niti cesar več pomagati ne morejo. Ščuvati, naše poslance obrekovati, legati, to je liberalcem od nekdaj v navadi, ali ljudem pomagati in bremena olajšati, tega pa ne znajo in pogosto niti nečejo!

Gospodarske stvari.

Čebeloreja.

Nekoliko let sem se je na polji kmetijstva po ustanovitvi kmetijskih zavodov, po izobraževanju gospodarskih društev, razširjanji kmetijskih časnikov i listov, napravljANJI razstav, strokovnjaških tečajev i dopolnjenji gospodarskega postavodajalstva, mnogo storilo. Prospah vseh prizadevanj se

sedaj še presoditi ne more i povzdiga sama je še tako mlada, da jej ni mogoče v obče določno in celotno zmagati. Čeravno je vsled razvijanja političnega življenja danes zemljišče in imovina, kakor tudi poklic kmeta prost težkih vezi i mogočnega jarma preteklih časov, je vendar misel naših gospodarjev ostala še nekoliko udana nekedanjim navadam, predsodku i bojzljivosti. To je veljalo i še posebno velja od čebeloreje, od ovega oddelka kmetijskega, koji nosi pri razumnem ravnanji najlepši dobiček.

Vzrok tega se ima iskati osobito v tem, da se je čebeloreja do najnovejšega časa brez temeljlitih vednostij obdelovala. Glavna svrha, glavni cilj razumne čebeloreje je, si osvojiti voditev čebelinege življenja v vseh delih, pomnožitev zaleg, pridobitev matic, varstvo pred boleznijo i pred sovražniki itd. Le če se to vse popolnoma pravilno vrši, zamore čebelorejec vspeh pričakovati in doseči.

Razširjanje razumne čebeloreje na podlagi izvedeb, izvršenih po mislečih možeh, osobito po župniku Dzierzonu, podučevanje v namen odpravljenja marsikterih brezsrčnih navad, (kakor moritev čebel ob jeseni itd.) vpeljava pripravnih stanišč, v kojih se lahko s čebelami brez truda i naravno ravna — to je namen našega društva i osvedočeni smo, da bode ta namen od vseh strani pripoznan. Akoravno ta oddelek kmetijstva še tako rekoč v zibeli leži, se vendar nadejamo, da dosežemo s pomočjo naših gospodarjev najlepši vspeh. Vabimo tedaj p. n. prebivalce i umne gospodarje okolice Celjske k pristopu v naše društvo in upamo trdno, da se ne bodedo motili v svojem pričakovanji, da bo naše društvo z ozirom na mali letni donesek (1 forint za delajoče, 2 forinta za podporne ude) v kratkem lepo število društvenikov imelo. Vsak društvenik dobi brezplačno čebelarsk list na dom.

Pristopna oglasila sprejema g. Mat. Kresnik, učitelj v Celji.

Podružnica čebelarskega društva v Celji 9. aprila 1881.

M. Kresnik, načelnik. Ivan Gabršek, tajnik.

Konjska bolezen „smrkelj“.

(Spisal A. Folakovski, dež. okrajni živinozdravnik.)

II. O uzrokih te bolezni se nič zanesljivega ne ve. Največja krivda se pripisuje takim razmeram, ktere konja slabijo, toraj slaba, nezadostna in nenavadna klaja, presilno in prekomočno delo, zaduhli hlevni zrak in druge dolgotrajne bolezni. Ali toliko pa je skušnja do gotovosti pokazala, da je smrkelj nalezljiv.

Kakor je bilo uže povedano, prihaja smrkljevi strup iz takih gumpic, ki so se razpustile in ki so se na nosne sliznici bile naredile. Ta strup se pomeša z vozgrivim iztokom iz nosa in tako je tudi umevno, zakaj da je smrkljevi strup prava smrkljeva okužnina v iztoku iz nosa najti pa tudi

na krastab. Razun tega pa je smrkljeva in črvna okužnina na vsem, kar je s smrkovim ali črvivim konjem kakor koli v dotiko prišlo, n. pr. konjska oprava, voje pri vozu, napajavna posoda, jasli itd. Že prej je bilo na kratko omenjeno, da se smrkljevi in črvni strup ne samo na konje, ampak tudi na človeka prenesti more. Posebno nevarno je, če ima človek ranjeno roko in če ta strup v rano pride ali pa na tanko in nježno kožo v obrazi, na ustnicah, na očesih itd. Skušnje so pokazale, da so tako s konjskim smrkljivim ali s črvivim strupom ostrupljeni ljudje silno nevarno zboleli. Kri se jim je razsedla in smrt je bila gotovo žalostni konec takih nesrečnikov. Zato ne moremo dosti opominjati, naj se s tako boleno živalijo kolikor mogoče previdno ravna. Iz povedanega bode pa tudi vsakemu pametnemu jasno, zakaj postava tako ostro zapoveduje, da se naj hipoma gosposki naznani, če je kje takšna bolena žival pri hiši.

Sejmi. 23. aprila Ivnik, sv. Jurij na Pesnici, Kaniža, Ptuj, Slivnica, Dobje. 24. aprila Rogatec, Klek, sv. Jurij na južni želez., Mozirje; 25. aprila sv. Jurij na Ščavnici, sv. Jurij pod Tabrom, Gotovlje, Kostrivnica, Vozenica, Dol, Vojnik, sv. Lenart v Slov. goricah, Središče, Marija snežnica, Cerkovice; 26. april Kozje, Orehova ves pri Brežicah.

Dopisi.

Iz Ptujja. II. (Skupščina okrajnega zastopa.) Če si sedaj poglednemo može, kateri so se proti okrajnej hranilnici oglasili, in one, ki so za njo govorili, kaj vidimo? Odgovor. Vidimo, ka so proti govorili sledeči štirje in sicer najprej Dr. Bresnig ptujski župan, ki je kakor župan ob ednem ravnatelj in advokat mestne hranilnice. Kot taki imade pravico tožiti vsakega, komur je nemogoče ob pravem času obresti plačati. V javnih listih se že večkrat čitalo in nikoli ni preklicalo, ka mu te tožbe prinašajo na leto 6000 fl.; v Ptujji samem pa se pogostem čuje, ka okoli 8000 fl. in da mu pre čisto ne prav, če kdor ob pravem času obresti prinese, ker mu pri takem odpadne dober zaslužek. Za Breznikom oglasil se je po neslanem čenčanji dovoljno znani Pisk, predstojnik posojilničin, ki z Ecklom iz posojilnice vleče na leto 1000 fl. Tretji protigovornik bil je Ebensfeldski grajšček Dr. Strafel a. Hudi jeziki pravijo, ka pre za to, ker se nada za dve leti zopet ptujski župan in s tem ravnatelj in advokat mestne hranilnice postati. Iz njegovega govorjenja se nam zdelo, ka je ta mož nekđaj moral biti strahoviten samodržec, ter da so se njegovi podložniki kar pod mizo, pod klopi, v zapečnjak in po vseh koteh poskrili, kedargod se je njim, njih sivo stranski poglednovši, zapretil: „Jaz bom Vas . . .“ Ali časi se nekako čudno menjajo. „Tempora mutantur“ pravili so stari Rimljani. „Kolo

od sreče in okoli vrteti se ne prestane, — Kdo bil gori, ta je doli, a kdo doli, gori vstaje“ peval je pred 250 leti naš slavni Gundulič; in v Ptujih se vsak dan čuje: „O mein lieber Augustin!...“ Saj veste, kako to fletno dalje gre. — Razve Bresniga, Piska, in Strafelle govorili so tudi stari gospod Eckl. Novega sicer niso nič povedali, ali ker so si bili po nepotrebnem vendar že v strahu za onih 500 fl. ktere na leto od posojilnice vlečejo, so se tako drli, kregali in pretili, ka smo se komaj smeha zdržali in so se nam takrat gosp. Eckl vsem dopali samo okrajnemu načelniku ne, zato je gospoda Eckla ostro opomenil na pristojno obnašenje: „Herr Eckl, mässigen Sie sich!“ To pa ni imelo drugega nasledka, ko da so gospod Eckl še enkrat malo bolj po tihem zadrli, potem pa čemerno si sedli. Mimo Ecklovega kreganja dopal se nam je najbolj Bresnigov slovenski govor. Precej gladko je šlo po onem načinu, ki ga g. Pomladinovič nazivlje slovenskega jezika „Tipus Nr. 2“ ali „der städtische Jargon, d. i. jenes flexionslose Gemisch von slovenischen und deutschen Wörtern, das sich ein Jeder auf eigene Faust für den jeweiligen Gebrauch zusammenmengt.“ Kakor z nemškim, tako tudi s slovenskim golčom nikogar ni preveril, ne zmotil, pa splašil tudi ne.

(Dalje prihodnjič.)

Od Kapele pri Brežicah. (Žalostno veliko noč) smo tukaj obhajali. Od šibe potresove hudo zadeta naša farna cerkva nas ni mogla oveseliti tako, kakor druga leta. Radovedni smo čakali odloka, kaj bo ž njo. Sredpostnega tedna dojde nam novica: cerkev mora biti od velikih vrat naprej do polovice podrena, zvonik razdjan in iz nova pozidan. Kaj pa je z zvonovi in uro? Dolgo se nihče ni upal na zvonik. Naposled je za 15 fl. to nevarno delo prevzel domač tesar, g. Andrej Požar, kmet v Podvinjah. Pomagala sta mu brat in sin. Zvonove so srečno z zvonika spustili in jih obesili zraven cerkve na tisto lesovje in bruna, ki so prej v zvoniku bila. Cerkev je razpokana, zvonik prazen, zvonovi pa visijo v leseni „baraki“ kakoršne so vojaki potrebovali, ko so zavoljo goveje kuge na meji stražili. Marsikateri faran je solz v oči dobil, ko je velikonočni praznik k službi božji prišel. Zatoraj vzdihujemo: šibe potresa, reši nas, o Gospod!

Iz Šmarijskega okraja. Velikokrat se je že povdarjalo, da bi naši srenjski predstojniki posluževali se pri svojem uradovanju domačega jezika. Žali Bog, nekteri župani tega nočejo umeti, ter le vse v tujščini tako slabo, nerazumljivo in napačno pišejo, da bi se jim vsak sedemletni nemški šolarček debelo smejal, če bi njihove spise v roke dobil. Pri letošnjem ljudskem številjenji prišla mi je taka zmes v roko, ktero hočem tu nastaviti. Leind: Steirarnark. Pol. Bic.: Celli. Haimadšain. Vomit Von der Gemeindeamt st. P... in ... tal bestaittigt vird das: Name: Frante S... tschar Kaartar oder bešeftigug: kneht Alter: 1856 geborn

— Štant: letik in diesen Gemeinde dass Haimatsrecht besitet. G. St. P... in ... tal 20. jener 881 II. G. V. Pomot je gotovo veliko, a kako slabo je še le. Videti je, kakor bi mesto peresa s tresko bilo pisano. Še več takih spisov imam, a vsi bi nemško uradovanje pri nas na Slovenskem sramotili. Toraj proč s takimi pisachi, če boljše ne znajo. Pišite slovenski, kakor vsakega lahko družbe sv. Mohorja 1879 „Spisovnik“ str. 49, 79, 304 natančno podučiti. Sploh bi priporočal obilno k družbi sv. Mohorja pristopati.

Iz Kočanske županije na Notranjskem. (Gla d.) Od Ilirske Bistrice v kotu se nahaja županija Jablanca zdaj v Dolenjem Zemnu obsegajoča 8 vasi. V tej županiji prebiva ljudstvo do zdaj nepokvarjeno, skrbno, delavno, mirno, tiho i pošteno. Te vasi zavoljo zaporedno slabih let tarejo silne nadloge. L. 1879 je bila huda suša, ki je pridelke požgala tako, da je slavna vlada morala potrebno seme darovati. A pretaklo leto 1880 dne 31. julija in 1. augusta je pa bistriškega okraja nad 20 vasi strašna toča potokla in vničila vse pridelke. Najbolj je pa gori imenovana županija bila pokončana tako, da revni ljudje še za en mesec živeža pridelali niso. Hnd glad je začel pritiskati na tukajšnje ljudstvo, ktero nima več prav nič živeža za se i za živino. Nekteri zdaj po gorah „viš“ žanjejo, da jim živina od gladu konec ne vzame. Naš neutrudljivo skrbni c. kr. okrajni glavar g. vitez Anton Globočnik v Postojni nam je nekaj turšice od slavne vlade izprosil. Nekteri rodoljubi so počeli pošiljati za tukajšnje stradajoče milodarov, n. pr. preč. g. dr. Jurij Štrbenec, drž. poslanci po g. A. Obrezu, gosp. A. Kočevar, dr. Jan. Bleiweiss i. dr. več. Ker nimamo kaj jesti in sejati, zato podpisani uljudno prosi čestite rodoljube, posebno visokočestite gosp. duhovnike, naj podpore po mogočnosti blagovolijo pošiljati.

Ker je povsod silna stiska za denar, bilo bi nam dosta ljubše, da se blagovoli v živežu ali pa v semenu doposlata. Ako nam ne bodo dobri ljudje pomagali do semena, ostanejo naša polja neobsejana. Občina Jablanca v Dolenjem Zemnu.

Josip Potippan Škrljiv, obč. predstojnik.

Iz Koroškega (Razne novosti.) Na gimnaziji v Beljaku ste slovenščini odločeni samo 2 uri na teden. Uči se v dveh oddelkih, v 1. je 9 učencev, v 2. pa 8, skupaj tedaj 17. Med temi je 10 Slovencev, Nemcev pa 7. V vsakem oddelku so poučuje na teden 1 urico. — V Borovlje je nedavno hitelo mnogo posestnikov, da bi čuli razlaganje, kako bi naj reklamacije zaradi gruntneza davka narejali; zlasti Bistričanje bili so radovedni. Toda kako so bili iznenadeni! Deda, ki je prišel razlagat, vezal je same nemške otrobe, da slovenski posestniki niso ničesar razumeli. Vrnoli so se nevoljni domov. Nekdaj smo imeli pri davkariji slovenščine večših uradnikov, sedaj so sami trdi Nemci. — Kakor dragod tudi pri nas tatov ne zmanjka, nedavno so celo tatinsko

gnezdno blizu Sobote na Štajerskem zasledili. Tudi na Koroško v št. Paul so izletavali ovi ptiči zobat. — Sejem na den sv. Roprtja v Bleibergu bil je prav dobro obiskovan. Veliko in lepe živine bilo je videti pa tudi kupcev dovolj. Zelo drugačičen bil pa je sejem v Hüttenbergu; tukaj so od daleč prišedši trgovci svoje blago po krémah ponujali, da bi tolako spečali, kolikor jim je za živež trebalo. — Nesrečna Vrba zgubila je vsled strašnega požara 32 poslopij; škoda je vcenjena na 110,000 gold. Sedaj pobirajo za pogorelce po celej deželi. — Društvo koroških veteranov šteje 674 udov. — Za velike zasluge pri sadjerejstvu dobili so trije učitelji tako imenovane nadvojvoda — Jovanove premije namreč gg. Fr. Tručnik, J. Sepper in Lovro Kazda. — Č. g. Janez Wieser, popustil je župnijo v Pontabli ter se preselil v Celovec za spovednika pri čč. ss. Elizabetinaricah ob enem je dobil ekspozituro sv. Lovrenca. Č. g. L. Vršek, provizor v Kapli, šel je za oskrbnika v Medgorje.

Od Pesnice. (Marsikaj). Večina posestnikov v Slov. goricah je nezadovoljna s previsoko vcenitvijo posestev. Le nekateri nemčurji pravijo, da so zadovoljni, kar je pomenljivo. Narodnjak pa tega ne more reči. Posebno zanimajo se za reklamacije nemški tujci, ki so v slednjih letih posestva kupili od Slovencev, ki pa so večinoma očetje liberalizma. Nič niso veseli jube, katero so jim liberalni blagi bratje in nam Slovincem s potom v obrazu v hudi poletni vročini skuhal, ker so po cestah hodili in od daleč cenili posestva. Sliši se od mnogih krajev, kako so delali. V slov. bistriškem okraji pridejo do nekega vinograda, ki nikoli ne donša čistega dohodka za I., II. in III. razred. Ko pa zvedó, da je last nekemu g. župniku, sklenejo velikodušno: „sliši v prvi red“. Ko nekdo ugovarja, „to pa ni mogoče“, se odrežejo, duhoven lahko plača. Na drugem kraji so neko trato pred farovžem, ker je bila k sreči zelena in še nje ni huda vročina požgala, kder se svinje le časih nasitijo, v I. red postavili, pašnik pa, v kojem pri vsakem deževanju voda stoji, v II. red. Pri sv. Lenartu v Slov. gor. je pri nekej vcenitvi blagi gospod U. rekel: „gospodje, to je vse previsoko cenjeno“, so mu odgovorili: „kaj boste ugovarjali, to mi bolje razumemo“, in g. U. odgovori: „ako sami bolje veste, kakor jaz, ki tukaj stanujem, pa delajte, kakor znate in se poslovi: „habe die Ehre meine Herren mich zu empfehlen“. Če se jim je pripovedovalo pri vcenitvi travnikov, da posestniki ob Pesnici malokatero leto kaj dobička imajo, niso hoteli poslušati. Iste travnike, od katerih se polovica ali tudi vsa letna dača zarad neprestanih povodenj odpiše, so postavili v I., II., redko v III. red. Neki travnik, ki se navadno pravi „muža“ in iz kojega gospodar že več let ni krpelj krme dobil in se mu je vsa letna dača odpisala, je dobil za 100 gld. več čistega izneska, kakor prej. Na ugovor je dobil odgovor: „mi to že razumemo“.

(Dalje prih.)

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Cesarjevič Rudolf došel je iz svete dežele zdrav in vesel domov; dne 18. apr. stopil je v Kotoru v Dalmaciji prvič zopet na avstrijska tla. Za njegovo poroko dne 10. maja delajo se povsod velike priprave. Kardinal Schwarzenberg pride na Dunaj ga poročiti. — Na Dunaji so Judje prvi gospodje; koga oni rečejo voliti, ta bo izvoljen. Sedaj vsiljujejo Dunajčanom nekega advokata dr. Weitlofa, ki je predsednik znanemu „deutscher Schulverein“. Ko so ga vprašali, kaj misli o zboljševanju gospodarstvenih zadev, odgovoril je, da še o tem ni nič premišljeval. In tako šlevo pozdravljajo in priporočajo judovski listi Dunajčanom! — Ravno ondi zborovali so od liberalnih advokatov zbobnjani spodnje-avstrijski kmetje. Advokati so rekli: mi radi izostanemo pa mešnikom morate po novinah prepovedati priti. Toda sedaj psujejo liberalni listi strašno na kmete; kajti v svojej modrosti so kmetje izbacnili tudi dva prusačka kričača, poslanca Schönereja in Fürnkranza ter sklenoli takšne reči, katere katoliški mešniki in konservativni listi uže mnogo let zastonj priporočamo: polajšanje šolskih bremen, trdne postave zoper oderube, proč s posilnim legaliziranjem, proč z obrtnijsko svobodo, proč s slobodnim trganjem posestev itd. Sploh kmetje so naenkrat tudi brez mešnikov pravo zadeli — in to je, kar liberalce strašno jezi, — Novi nadškof Dunajski benediktinski opat Celestin Ganglbauer je rojen l. 1818 in poštenih kmetskih staršev sin v gornji Avstriji. — V gornji Avstriji v mestu Steiyr napravil je g. Wernld neznano veliko orožarnico, ki izdeluje največ pušek. Ta fabrika je tako na glasu, da se sedaj ondi mudijo Japonski generali in naročujejo veliko tisoč novih pušek. — Veliki tunel ali predor za Arlberško železnico je uže 700 metrov dolg. Vkljub neugodnemu vremenu delajo trdno naprej. — Slovenski listi ljubljanski objavljajo imenik slovenskih kandidatov za volitve v mestni zastop ljubljanski. Volitve so 25., 26. in 27. aprila. Kandidatje so gg.: dr. Karl Bleiweis, Petričič, Peterca, Gorčič, Stupica za III. razred, Potočnik, Graselli Rajer, Klemenčič za II. in Fortuna in dr. Mošej za I. razred. Ako zmagajo ti gospodje, potem imajo Slovenci večino v mestnem zastopu, kar prisrčno želimo. — Slovanskim našim bratom Čehom izpolnila je se prva želja, polovica staroslavnega vseučilišča v zlatej Pragi je njihova; letošnjo jesen začne se v českem oddelku vse prednašati česki vsled cesarjevega sklepa od 11. apr. t. l. Česki list „Pokrok“ je z imeni imenoval one trgovce v Pragi, ki imajo nad svojimi prodajalnicami nemške napise namesto českih, ter svetuje naj bi Čehi ne zahajali v takšne štacune in s svojimi denarji še podpirali, ampak jih tako prisilili odvreci nemške napise in spoštovati česki narod, kateri jih redi. Mnogi so napise spremenili. To je nemško-liberalne liste hudo razdražilo. — Na Hrvatskem snujejo

novo autonomistično stranko. Ona hoče dualizem podreti in delati na to, da se Hrvatska, Slavonija, Krajina, Dalmacija, Bosna in Hercegovina združi in cesar krona v Zagrebu za hrvatskega kralja omenjenih pokrajin. — Povodeuj na Ogerskem ponehava, Szegedin so obranili. — Erdeljski Rumuni pripravljajo se močno na bližajoče se volitve ter se nameravajo krepko upreti magjarskemu centralizmu, ki vse vlačí v Budimpešto.

Vnanje države. Pet morivcev ruskega carja so obesili. Jeljabov, Kibalčič in grofnja Perovska niso hoteli nič čuti o Bogu, o mešniku, drugi so se spokorili. Mihajlovu je vrv dvakrat se pretrgala, še le tretja vrv mu je dala smrt. Zoper brezverske, razuzdane dijake je ljudstvo močno razdraženo, ker jih ima za same nihiliste in puntarje. Sprava Rusov s Poljaci bila je uže na najboljši poti do srečnega cilja, toda nemški listi, nemški cesar, cesarjevič in Bismark odsvetujejo to ruskemu carju. Skobeljev je se moral vrtni v Turkestan, ker so se Turkumeni zopet vzdignoli. — Turški sultan je baje sedaj voljen Grkom odstopiti nekaj zemlje v Tesaliji in Epiru, greška vojska zbira se na meji, da zasede nove pokrajine. Hijski otok je strahovito vsled potresa razdevan in se za 1 meter zagreznil v morje. Ker se potresi ponavljajo, beži vse inam, kar še živi. — Italijani bi najrajše kresnoli po Francozih, da bi močnih zaveznikov dobili, na primer Bismarka. Bahajo se, da imajo 1,700.000 izurjenih vojakov in močno brodovje. Tudi 100 milijonov lir so hoteli izposoditi si od juda Rotschilda. No, ta pa neče. — Bismark pa se drži, kakor zvit lisjak in bi menda rad bil, da bi se Francoz in Lah nekoliko pulila med seboj. Sicer pa se na Nemškem pripravljajo na volitve, posebno katoličani na Baverskem; zoper Jude so Nemci prošnje podpisovali in 256.000 podpisov položili pred Bismarka. — Francozi so sklenoli v Afriki vzeti turško deželo Tunis, ki je Italiji ravno nasproti. Okoli 60.000 vojakov so tje poslali in general Ritter je baje uže prekoračil meje. Brat turškega deželnega oblastnika, Sidi-Ali, mu žene nasproti 20.000 vojakov. — Na Angleškem je umrl lord Beakonsfield, bivši minister, rodom jud, in v zadnji rusko-turškeji vojski najhujši sovražnik Slovanom, a najkrepkejši prijatelj in podpornik Turkom. On je zakrivil, da turška druhal še sedaj čepi v Carigradu!

Za poduk in kratek čas.

Veliki teden na Dunaji.

II. Po slovesnej sv. meši, služeni v dvorni kapeli od Helferstorferja, opata benediktinskega, zberemo se duhovniki v zakristiji, od koder se podamo ob 1/2 11 uri v notranje cesarske dvorane. Šli smo skozi 4 velike sobe, katerih stene so bile kinčane z dragocenimi zagrinjali, ogromnimi slikami iz vojaškega življenja in dragimi podobami

človeške velikosti. V dveh poslednjih izbah stale so dolge mize, pripravljene za jedi, ki se bodo na nje donášale za može in žene, ktere je sreča zadela, da so bili za apostole odbrani. Prekoračivši te 4 sobe, dospeli smo v prostorno in prelepo dvorano, nemški zvano „Ceremoniensaal“, kder se je imelo vršiti vmivanje nog. Dvorana je četirikotna, sloni na debelih marmornastih stebrih, katerih našteješ na levi strani 8 in na desni 8, poprek pa 4. Od stropa visete dve vrsti po 5 kristalnih velikih svečnikov ali kandelabrov in dve vrsti manjših. Ravzen teh v prismaticnih barvah odsevajočih „lustrov“ zabiti so po ogljih in kotih zlati in srebrni svetilniki. Tla so polzka, da je treba prav krepko stopati, da ne spodrsne nogam. Nad glavnim vhodom je dolgi predelek ali „loža“, v kateri so bile zbrane odlične osebe p. nadvojvodinja Elizabeta, nadvojvodinja Adelgunda, vojvodinja Badenska, vojvoda in vojvodinja Cumberlandska, Brunšvicka in Lineburška. Za zidom po dolgem bili so pripravljene sedeži za inostranske poslanike. Turški, pričujoč z vso svojo družino, nosil je fes, rudečo kapo, na glavi in se je vedno smehljajal tem njemu nerazumljivim ceremonijam. Razun tujih poslanikov polnile so dvorano še druge imenitne osebe: generali, dvorni svetovalci, častniki, zastopniki raznih redov itd. Ne daleč od lož na desnici in levici od glavnih vrat stala je belo pogrnena miza, za katero je sedelo tam 12 revnih mož in tu 12 ubogih ženic. Pred vsakim na mizi duhtel je umetno sestavljen šopek frišnih cvetljic. Za hrbtom pa so stali njih znanci, prijatelji, sorodniki in 12 vojakov od cesarske straže, ki so imeli prinašati in odnašati jedila. Može so sedeli po starosti. Prvi Jože Schumsky je bil star ko zemlja. Komaj se je revež držal na stolu; vedno je lezel v dve gubi. Se ve 102 zimi so popolnoma posnežile jegovo čestito glavo. Najmlajši Andrej Bauer štel je 87 let; najstarejša žena Klara Czapilka 92, in najmlajša 88 let.

Ko smo duhovniki došli v dvorano, čakali smo še kakih 10 minut, dokler ni bilo vse vredjeno. V trenutku vse vtihne, ker se je dalo znamenje, da dohajata cesar in cesarica. Naprej so stopali ceremonijeri, ministri, nadvojvode, za tim cesarjevič Rudolf in naposled cesar, ki se je podal na desno stran, cesarica pa na levo, spremljana od 12 do 14 v žamet in svilo oblečenih nadvojvodinj in dvornih gospá. Spremstvo cesarjevo je ostalo na sredini sobane, cesar pa je stopil na gornji konec desne mize in cesarica na gornji konec leve mize; gospé pa so se tako vsprejemale, da je vsaka stala pred edno žensko. Na to prinese 12 komornikov, (kterih prsa so kinčali razni redovi: križci, medalje, traki), na lesenih, belih deskicah jedila po 5 krožnikov na ednej tasi. Cesar, spremljan od prvega naddvornika z avstrijskim žezlom v roki, zdeval je raz desek jedi pred apostole. Pri ženah so donášali jedila truchsesi, edelknapi, in od teh so jemale jedi dvorne gospé ter jih de-

vale na mizo. Cesarica je le pred najstarejšo ženko postavljala krožnike. Ko so bile jedi na mizo zdevane, prišlo je 12 zadej stoječih Trabant-leibgardistov z drugimi nosili, na ktere so sedaj cesar, kronprince, nadvojvodi podevali jedila, da se odnesejo in druga prinesejo v isto takem redu pri moških in ženskah. Četirikrat se je to delo ponovilo. Za „konfekt“ so služile sladkarije, grozdje, jabolka, hruške, maranče itd. Se ve, jedi so bile le pokazane, na to pa shranjene v posebne skrinjice, ktere so se z reveži na dom peljale. Po odpravljenem „desertu“, odnesli so sluge, kakor bi blisknil, obe mizi; in čez kolena apostolov so razprostrli bele prtice ter so pomagali starčekom izuti obuvala. Pri ženah jednako, samo da so tam nadvojvodinje izuvale sirotice. Zatim se oglasi duhovnik dijakon z besedami: „Dominus vobiscum“, in čita evangelij sv. Janeza (13, 1—15) in ko zapoje besede: „In Jezus vstane od večerje in dene s sebe svoje oblačilo in vzame prt ter se opaše. Potlej vlije vode v medenico, in začne umivati učencem noge in brisati s prtom, s katerim je bil opasan“, ko dijakon pravim, te besede odpoje, stopi viši cerkveni ceremonijer pred cesarja in se mu globoko prikloni. Na to poklekne svitli cesar na desno koleno, vzame bel prt v roke in začne brisati pojeдинim možem noge, ktere je z vodo polival opat Helferstorfer, prelat dr. Horny pa je držal spodej srebrno skledico. Cesar je po tleh plezal od prvega pa do zadnjega. Tudi cesarica se je sklonila pred vsako ženo in je osušila z obrisalko noge, ktere je mokrila naddvornica cesaričina, mladi zlahnič pa je podlagal srebrno umivalnico.

(Dalje prih.)

Smešničar 16. Neki oča, ki je bil silno varčen, imel je edinega sina, in tega je zmiraj učil, kako naj bo tudi on varčen. Zgodi se pa, da skrbni oča za smrt zbolí; pokliče toraj svojega sina k sebi, in mu govori: „Ljubi sin, kakor vidiš, jaz moram umreti, živi toraj zmiraj tako, kakor sem te učil, posebno pa bodi varčen, ne izdaj niti krajcarja brez velike potrebe. Sin pa zavrne: Oče, le brez skrbi bodite, ako umerjete, jaz znam sam zvoniti in bodem sam zvonil, ne bo nič „koštalo.“

M.

Razne stvari.

(Zagrebski župan) g. dr. Matija Mrazovič izreka v posebnem pismu do uredništva vsem dariteljem v imenu onesrečenih svojih meščanov svojo „najtopljiju zahvalo“. Vseh darovanih denarjev nabrali smo 563 fl. 55 kr. S tem sklenemo zbirko za Zagrebčane. Bog plati vsem.

(Iz Hajdine pri Ptujih) se nam piše: da bo ondi sv. Filipov sejem namesto 1. maja uže v soboto 30. aprila, drugi sejem pa dne 21. maja.

(Iz Oplotnic v konjiškem okraju) nam poročajo, da sta v Ugovski občini slov. bistriška žandarja vjela glasovitega tata in vojaškega beguna Krivca,

prav za prav Jurija Obrovnika, ko je v nekei koči pijan spal. Tega pohorskega Guzaja so dolgo iskali zastoj, sedaj ga imajo, naj ga le kmalu ne izpustijo. Žandarja dobita 50 fl. nagrade.

(Iz Poličan) nam pišejo, da so veliki teden nepoznani tati posesteniku Inkretu vola ukradli, ga v gozdu ubili in meso odnesli, zapustivši na mestu razrezano kožo in drob.

(Konjiški apotekar) g. Fleischer je svojo lekarno prodal. Novi lekar ali apotekar je gosp. Pospišel.

(Ptujka mestna hranilnica) imela je lani 692.582 fl. dohodkov, 688.927 fl. izdatkov, v rezervnem fondu 83.430 fl. Vkljub temu ugodnemu izkazu se boji ova hranilnica za svoj obstanek ter prosi ces. kr. namestnika, naj on za božjo voljo Slovincem zabrani osnovati „okrajno posojilnico“. To kaže na veliko duševno revščino; kajti v Mariboru imamo eskomptno banko, posojilnico, uradniško denarstveno društvo, pa mariborska hranilnica zaradi tega še ni obupala.

(Tržaška zavarovalnica) Assicurazioni generali je lani 29 pogorelcem v spodnjem Štajerskem izplačala 36.364 fl. Pogorelecev imela je Podova, Orehova ves, sv. Lenart, Varnica, Brežice, Celje, Hausambacher, Črešnjevce po 1, Račje 3, Ločki vrh 3, Maribor 10.

(Oropali) so v gozdu pri Faali krošnjarja Butolo in mu vzeli 35 fl.

(Na poti iz Maribora domov) napali so frauheimska moža Grušovnika in Klasinca njuni sovražniki. Grušovnik je nevarno ranjen.

(V mariborski javni bolnišnici) bilo je lani 1752 bolnikov oskrbljenih. Usmiljene sestre so bile pridne strežnice.

(V Otoku ormoškega okraja) sta si tata Samuda in Kosič blizu hrvatske meje napravila pod zemljo jame, kder sta imela: vedro vina, potem mesa, kruha, zrnja itd. skritega, da eden voz vsega ni mogel odpeljati. Sedaj sta skrbna ptiča uže v trdnej kletki.

(Ker ima „Matica slovenska“) svoj občni zbor 27. dne t. m. v katerem se po njenih pravilih na mesto izstopivših volijo tudi novi odborniki, došla nam je listnica, v kateri mnogi volilci, da se glasovi po nepotrebnem ne razcepijo, nasvetujejo, naj ostanejo dosednji odborniki, le namesto gosp. Mih. Hermana in pa gosp. Fr. Souvana, ki ne želita več voljena biti, naj se volita gosp. prof. Wiesthaler in pa gosp. dr. Jeglič, podvodja v ljublj. bogoslovnem semenišči. Po takem naj bi se volili gospodje: Karol Klun, dr. Poklukar, Ivan Tomšič, dr. Sterbenec, Fr. Kosar, Karol Šavnik, dr. Tonkli, prof. Wiesthaler in dr. Jeglič.

(„Zgodovina slovenskega slovstva“) spisal in založil Julij plem. Kleinmayr, prof. v Kopru; natisnila tiskarnica družbe sv. Mohora v Celovci. 1881. se imenuje zavedajočim se Slovincem namenjena knjiga, koja se je ravnokar donatisnila. Obseg na 226 straneh je: I. O jeziku in delitvi

po narečjih, II. Razdelitev slovstvene zgodovine, III. temelj slovanski vedi, IV. o azbuki, V. staroslovenščina, VI. Slovstvo slovensko in sicer: A. Staroslovensko slovstvo: 1. Brizinski spominki, 2. glagoliško slovstvo, 3. cirilsko slovstvo, 4. slovenščina pred Trubarjem. B. Novoslovensko slovstvo od strani 45. do 226. — Knjiga se dobi, naslovom: Julij plem. Kleinmayr, c. k. profesor Capodistria proti poštni nakaznici (Postanweisung) franko à 1 gld. 20 nkr. Ako kdo več iztisov naroči (vsaj deset), se zniža cena, posebno gg, učiteljem, dijakom srednjih šol in učiteljišč à jeden gold. — Naroči se lahko tudi (z zneskom vred) pri tiskarnici družbe sv. Mohora v Celovci. Na naročbo ovega dela, ki je zahtevalo mnogo truda in veliko stroškov, uljudno vabi: spisovatelj.

(*Ptujska pošta*) je sama odgovorna, da zadnje številke okolični naročniki niso prejeli. Listi bili so v Mariboru redno oddani.

(*Okna pobili*) so gimnazijskemu profesorju v Celji.

(*Učitelj zblaznil*) je v Mariboru, namreč g. U., ki je bil za nadučitelja namenjen v Središče.

(† *Č. g. Benignus Andrenšek*) frančiškan, bivši župnik pri sv. Trojici v Slov. goricah, je umrl v Lankovicah.

(*Dražbe.*) 25. aprila Anton Šeligo v Nimnem 828 fl. Blaž Čeh v Podvincih 1210 fl. Andrej Čep pri sv. Jakobu 18151 fl. 27. aprila Vid Emeršič v Pohorji 900 fl. 28. apr. Amalija Šram v Mariboru 15016 fl. Janez Rečnik v Mariboru 1150 fl. Janez Schönwetter v Ptuji 3810 fl. Jak. Gorjup 1575 fl. v Konjicah, Janez Zehetmajer 1400 fl. v Konjicah; 30. aprila Jan. Peterkovič v Stari vasi 2915 fl.

Loterijne številke:

V Trstu 16. aprila 1881: 28, 38, 27, 9, 58.
V Linci " " 66, 70, 35, 18, 58.
Prihodnje srečkanje: 30. aprila 1881.

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.

Mesta	Pšenica		Rž		Ječmen		Oves		Tursica		Proso		Ajda	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
Maribor . .	8 80	6 40	5 30	3 40	5 20	5 50	5 40							
Ptuj . . .	8 —	6 80	5 —	3 20	5 —	—	5 —							
Gradee . .	8 55	6 98	4 29	3 50	4 76	—	4 87							
Celovec . .	9 10	7 40	5 15	3 30	5 10	—	—							
Ljubljana .	10 28	6 10	5 10	3 90	3 90	5 60	5 90							
Varaždin .	8 60	6 75	5 20	3 —	4 80	6 50	4 80							
Dunaj } Pešt } 100 Klg.	12 71	11 25	10 5	6 90	6 35	8 85	— 20							
	11 50	10 20	5 70	6 30	5 50	4 65	5 —							

Jakob Roškar, posestnik v Jareninskem dolu, daje v svojem in v imenu svoje žlahte žalostno poročilo o svoji materi

Tereziji Roškar,

rojenej Neubauer,

ktera so 18. t. m. popoldne ob 1³/₄ uri po 7tedenski bolezni sprevideni sv. zakramenti za umirajoče, v 72. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspali.

V sredo jutro ob 8. uri vršil se je pogreb Njihov na mirodvor Jareninski, po katerem je se pri tisti cerkvi tudi vršilo za rajno sv. opravilo.

Rajno priporočila podpisani, katera je imela v duhovskem in tudi v učiteljskem stanu mnogo znancev in prijateljev, v pobožni spomin.

Jakob Roškar.

Orgel-Harmonium, reci Fusshar-
za vsakatega organista, kakor tudi za tiste, kateri se orglati neč. Cisto nove. So na prodaj po nizki ceni, pri Alojzu Strahovniku v St. Janži pri Velenji. (Post Wöllan).

2-2 Lep bukov les na prodaj.

Čiplo uro od železniške postaje Reichenburg je 10 joh dobro obraščenih še stoječih bukev in in gabrov za drva zmes hrastov za stavbenko rabo na prodaj. Več pove J. Požar v Slogovskem.

2-2 Živinski sejem

bo dne 28. aprila 1881 pri sv. Antonu v Slov. goricah. Prodaljalci in kupci se uljudno vabijo!

1-3 Feliks Schmidl

v Mariboru, v koroškej ulici šte. 18.

priporočuje svojo veliko zalogo drožene žganjice, višnjevca, slivovice itd., kakor tudi vinskega oceta ali jesiha in jesihowe esence; vse lastnega pridelka in po najnižej ceni.

2-2 Oznanilo.

Mlin na stalni vodi je na prodajo v Zagorcih župnije sv. Lovrenčke v Slov. goricah. Vse drugo pové oštir J. Papst v Hvaletincih, v župnji sv. Andraševski v Slov. goricah.